

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1602

Sîmbătă 13 noiembrie 1954

4 pagini 20 bani

Pentru asigurarea bunei desfășurări a muncii de alfabetizare

La sfîrșitul lunii trecute s-au încheiat cursurile de alfabetizare care au funcționat în cursul verii. Cu acest prilej s-a constatat faptul că acolo unde cursurile de alfabetizare au fost bine organizate, unde s-au asigurat condițiile materiale necesare și frecvența regulată a cursanților, unde s-a asigurat o justă planificare a materiei și s-a acordat grija convenită muncii de predare, rezultatele au fost bune. Absolvind cursurile de alfabetizare, în anul școlar trecut un număr de peste 1600 de oameni ai muncii din Valea Jiului au lichidat cu neștiința de carte, rușinoasă și grea moștenire de la regimul burghezo-moșieresc. Multe cadre didactice care au predat la cursurile de alfabetizare au muncit cu stăruință pentru îndeplinirea prevederilor planului de alfabetizare, socotind munca lor drept o însemnată sarcină patriotică. Pe această poziție s-au situat cadre didactice ca Elena Tănase din Lonea și Lenke Fazacaș din Petroșani, care în etapa de iarnă a cursurilor de alfabetizare din anul școlar 1953—1954 au alfabetizat 19 și respectiv 12 foști neștiutori de carte. De asemenea, învățătorii Cecilia Motorga din Aninoasa și Moise Pătrașcu din Jieț, datorită faptului că s-au încadrat activ în acțiunea de lichidare a analfabetismului desfășurată în etapa de vară, au obținut succese grăitoare. Tovarășul Moise Pătrașcu a alfabetizat în etapa de vară 12 oameni ai muncii, iar tov. Cecilia Motorga a prezentat la examenul care a avut loc la sfîrșitul etapei de vară 6 foști neștiutori de carte.

Încheierea cursurilor de alfabetizare din anul școlar 1953—1954 a scos însă în evidență și unele lipsuri deosebit de serioase. Rezultatele slabe la încheierea anului de alfabetizare ale unora dintre cursurile de alfabetizare se datoresc, în mare parte, lipsei de preocupare pentru asigurarea frecvenței și a condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii de alfabetizare. La cursul de alfabetizare de la școala de 7 ani nr. 2 din Petroșani, din numărul total al neștiutorilor de carte, numai 3 tovarăși au promovat în etapa de vară. Rezultate nesatisfăcătoare au obținut în etapa de vară și cursurile de alfabetizare din localitățile Bănița, Uricani, Petrila, Cimpa, Iscroni și altele. O slabă preocupare față de munca de alfabetizare au avut cadrele didactice de la școala de 7 ani nr. 1 din Petroșani, care n-au alfabetizat nici un neștiutor de carte în lunile de vară.

Activitatea scăzută a cursurilor de alfabetizare mai sus amintite este și o urmare a faptului că unele organizații de partid, comitete de întreprindere, organizații U.T.M. și conduceri administrative cum sînt cele de la minele Petrila, Uricani, Lonea, Vulcan și altele n-au sprijinit în măsura necesară problema lichidării definitive a neștiinței de carte. Pe această poziție s-au situat și sfaturile populare din Bănița, Iscroni, Petroșani etc. Comitetul executiv al Sfatului popular raional n-a acordat atenția convenită problemei alfabetizării, n-a luat măsuri practice pentru impulsivarea acestei activități.

La 1 noiembrie a început un nou an școlar, hotărîtor pentru lichidarea analfabetismului. Succesul acestor cursuri depinde de felul cum vom ști să organizăm desfășurarea activității lor, de măsura în care se vor preocupa sfaturile populare orășenesti și comunale, organizațiile de masă și de partid, conducerile administrative ale întreprinderilor etc., de această problemă.

În vederea bunei funcționări a cursurilor de alfabetizare din anul școlar 1954—1955, trebuie organizate în cadrul cursurilor de alfabetizare ședințe lunare de analiză a muncii pentru a se scoate la iveală lipsurile care frînează această activitate și a se lua măsuri pentru înlăturarea lor. Secția de învățămînt trebuie să țină o strînsă legătură cu comitetele de întreprindere, cu celelalte organizații de masă și cu conducerile întreprinderilor, care au sarcina să sprijine desfășurarea în bune condiții a cursurilor de alfabetizare. Este necesar ca comitetele de întreprindere, organizațiile U.T.M. și conducerile administrative ale întreprinderilor să asigure mobilizarea tuturor neștiutorilor de carte din întreprindere la cursurile de alfabetizare să creeze condițiile materiale necesare, iar cadrele didactice care predau la aceste cursuri să asigure o justă planificare a materiei, să aibă o grijă deosebită față de calitatea lecțiilor, de felul cum își însușesc cursanții cunoștințele predate.

Sarcini mari în privința lichidării definitive a neștiinței de carte revin sfaturilor populare. Ele au datoria de a mobiliza deputații și comisiile de femei în acțiunea de lămurire a neștiutorilor de carte din afară întreprinderilor pentru a frecvența în mod regulat cursurile de alfabetizare. Pentru asigurarea unor condiții favorabile bunei desfășurări a cursurilor, căminele culturale, cluburile muncitorești și stațiile de radioficare sînt chemate să organizeze o largă muncă de agitație.

În vederea lichidării neștiinței de carte, organizațiile de partid, care poartă principala răspundere pentru felul cum se desfășoară munca de alfabetizare, sînt datorate să îndrume și să urmărească îndeaproape activitatea cursurilor de alfabetizare, să ia măsuri operative de lichidare a lipsurilor.

Acordînd atenția convenită muncii de alfabetizare în acest an școlar, vom contribui din plin la lupta pentru lichidarea definitivă a neștiinței de carte, pentru ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc.

Spre noi succese în întrecerea socialistă

★

★

Întrecerea continuă cu avînt

Minerii din Vulcan au întîmpinat ziua de 7 Noiembrie cu frumoase succese în muncă. După 7 Noiembrie întrecerea socialistă la această mină a continuat cu avînt în cadrul brigăzilor și sectoarelor.

În dimineața zilei de 8 noiembrie, minerii și tehnicienii de la Vulcan au început lucrul cu hotărîrea de a recuopera rîmînerea în urmă în ceea ce privește îndeplinirea planului anual. Primele trei zile, 8—10 noiembrie, au dovedit că minerii din Vulcan pot să extragă mai mult cărbune decît au planificat. În

fruntea întrecerii în aceste zile se găsește sectorul III al tineretului care, sub conducerea inginerului utemist Dumitru Plăvicheanu a dat cu 17,9 la sută mai mult cărbune decît avea planificat. Colectivul sectorului II și-a depășit și el sarcinile de plan.

La 6 noiembrie brigada minerului Pavel Bocyte și-a terminat sarcinile de plan pe anul 1956 și a început să lucreze în contul anului 1957. Consolidînd și dezvoltînd acest succes brigada tovarășului Bocyte și-a depășit sarcinile de plan cu 47 la sută în primele zile de muncă

după 7 Noiembrie. La fel, brigada de tineret condusă de tov. Ioan Șopitko și-a depășit norma în aceste zile cu 69 la sută, iar brigăzile minerilor Ioan Ciurea, Traian Păcurar, Ioan Rapolteanu, Alexandru Cioara, Andronic Ioan și altele și-au depășit normele cu 20—58 la sută. Datorită acestui fapt, în prima decadă din luna noiembrie colectivul minei Vulcan și-a depășit sarcina de plan la cărbune cu 3,4 la sută.

ANATOLIE PANIȘ
corespondent

Oameni din Uzina

Dimineața zilei de 7 Noiembrie.

Prin casele oamenilor muncii din Vulcan se aprind lumini. Minerii și muncitorii nu îmbracă însă hainele de sînt, ci pe cele de sîrbătoare. Își pun pe piept decorațiile primite ca răsplătă a muncii lor. E doar 7 Noiembrie, zi de sîrbătoare, a 37-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Într-o casuță din strada Gheorghe Coșbuc din Vulcan se aprind de asemenea luminile. Dar lăcătușul Gulyaș Ștefan, nu deschide dulapul ca să-și scoată hainele de sîrbătoare, ci se îmbracă grăbit în hainele de lucru și pornește cu pași repezi pe drumul atît de cunoscut, către Uzina Electrică Vulcan.

...În dimineața de 7 Noiembrie și alți muncitori, îmbrăcați în haine de lucru, se îndreptau către Uzina Electrică Vulcan. Încă din luna aprilie, generatoarele uzinei trebuiau oprite pentru revizie și reparație. Pentru a nu produce turburări în alimentarea cu energie electrică a minelor, muncitorii de

la Uzina Electrică au tot amînat efectuarea acestor revizii și reparații.

Și în dimineața zilei de 7 Noiembrie, la Uzina Electrică din Vulcan a început o muncă însuflețită. Comunistul Gulyaș Ștefan, care este de 43 de ani lăcătuș la această uzină, în fruntea unei echipe de lăcătuși și sudori printre care se aflau tov. Gheorghe Trandafir, Emilian Muican, Alexandru Lăzăruț, Mihai Bidigo, Petre Filip și alții, au început revizia și repararea sistemului de alimentare mecanică a cazanelor, curățirea condensatorului, răcitorului de aer și a altor instalații.

Urmînd acest exemplu, tehnicienii Ioan Baba, Teofil Ristici, Ioan Kernaci, ajutați de utemistii Adalbert Berci, Constantin Albu și Ion Dobrescu, sub îndrumarea inginerului șef Eugen Zsentel, s-au apucat de strunjirea colectorului generatorului principal. Această operație durează în mod obișnuit 24 ore. Dar acest colectiv și-a luat angajamentul să facă lucrarea în numai 16 ore.

Jo, în sala transformatoa-

relor, echipa electricianului Teodor Vereș compusă din electricienii Teodor Horincar, Aron Bujum, Adalbert Ștefan și alții, a început muncă de înlocuire a unui întreprător principal, iar în sala cazanelor, luptînd cu dogoarea mare a cuptoarelor încinse care numai cu puține ore mai înainte au fost oprite, echipa de lăcătuși compusă din Dănilă Moldovan, Petru Todoran, Iosif Cezar și alții, au reparat economizorul de la cazanul 12 și au făcut revizia ventilelor, turbo-pompei și altor utilaje.

...8 noiembrie, ora 6 dimineața. La minele din Valea Jiului, harnicii mineri au început întrecerea socialistă cu noi forțe în muncă. Tot atunci, la Uzina Electrică din Vulcan, generatoarele, cuptoarele, pompele au intrat în funcțiune. Mii de kilovați energie electrică au pornit sore mine. Colectivul Uzinei Electrică Vulcan și-a făcut din plin datoria!

ȘT. MIHAI
după corespondența
tov. I. Cioflăca

In fruntea celorlalți țărani muncitori

Nicolae Stoi

Ionăș Bulzan

Maria Mlejnița

Emilia Furdui

Pînă la 10 noiembrie țărani muncitori din comuna Uricani au predat cotele de produse animale și vegetale datorate statului pe anul 1954 în proporție de 97,3 la sută. Planul de colectări al comunei Uricani a fost îndeplinit în proporție de 100 la sută la cartofi, lînă, lapte de oaie, carne, de 95 la sută la lapte de vacă și de 90 la sută la fîn.

Acest lucru se datorește în primul rînd exemplului personal al membrilor de partid și al deputaților sfatului popular care și-au predat printre primii cotele de produse agricole către stat. Deputații și țărani muncitori Nicolae Stoi, Ioan Hăbiceanu din satul Uricani, Ionăș Bulzan lui Nicolai, Maria Mlejnița, Emilia Furdui, Ioan Pavel Stanciu din satul Cimpul lui Neag, au fost în fruntea acțiunii de predare la timp a cotelor către stat.

Țărani muncitori din comuna Uricani sînt fruntași și în ce privește construirea prin autoimpunere a unor construcții de interes obștesc. La acțiunea inițiată de Sfatul popular pentru construirea unui grajd comunal, țărani muncitori din Uricani au răspuns cu însuflețire, achitîndu-și în întregime suma autoimpunerilor pe anul 1954.

Activitate rodnică

La spitalul unificat din Lupeni, oamenii muncii veniți aici să-și refacă sănătatea se bucură de o bună asistență medicală, de o îngrijire atentă. Saloanele și coridoarele spitalului sînt bine întreținute. Peste tot este liniște. Medicii, surorile și ceilalți muncitori sanitari din cadrul spitalului se străduiesc să-și îndeplinească așa cum trebuie îndatoririle pe care le au. Cînd pleacă însănătoșiți din spital, numeroși oameni ai muncii aduc mulțumiri pentru grija ce le-a fost purtată.

Comitetul sindical al spitalului a contribuit la obținerea acestor succese prin organizarea constăturilor de analiză a muncii, în cadrul cărora fruntașii sînt popularizați, iar lipsurile sînt scoase la iveală pentru a fi înlăturate. Medicii sînt îndrumați să împărtășească surorilor din cunoștin-

țele lor, ceea ce contribuie la îmbunătățirea asistenței medicale. Deseori au loc discuții între medici și surori despre diferite cazuri, discuții din care se trag învățături. Comitetul sindical s-a interesat îndeaproape de pregătirea de iarnă a spitalului, ajutînd administrația în această direcție.

Ca rezultat al muncii desfășurate, numeroși tovarăși se evidențiază în muncă. Printre cei evidențiați se numără și medicul Ștefănescu de la serviciul de radiologie care depune mult interes pentru bunul mers al serviciului pe care-l conduce. Pentru activitatea depusă în acest spital, medicii L. Hamer și Gh. Rusu au fost distinși cu titlul de „Medic Emerit al Republicii Populare Romîne”.

I. ȘTEFAN
corespondent

NOTĂ

Trebuie găsită o soluție!...

Prin luna decembrie a anului trecut a sosit la Lupeni un vagon de îngrășăminte chimice destinate îngrășării pășunilor. Trebuie arătat că aceste îngrășăminte au fost trimise de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în mod gratuit.

— Necaz pe capul nostru — spunea atunci supărat fostul președinte al sfatului popular Lupeni, tov. Tănase Stoica.

— Curat necaz — îi ținea isonul tov. Cornel Radu, agentul agricol.

Unde depozitam îngrășămintele, cum le descărcăm și transportăm la munte? — se văicăreau cei doi tovarăși.

Iată însă că n-a trecut decît vreo două luni și încă un „necaz”: a mai sosit un vagon cu îngrășăminte. Prin luna iulie a.c. a sosit altul. Și acestea au avut aceeași soartă ca primul, adică îngrășămintele au fost puse la „păstrare” în depozit.

Anul acesta o suprafață de peste 250 de ha. pășuni a fost curățată de arboretele parazitare de către țărani muncitori din Lupeni. O parte a acestor lucrări a fost finanțată din fondurile alocate de către stat, iar o altă parte s-a executat prin muncă obștească. După curățirea pășunilor era necesar ca îngrășămintele să fie transportate și împrăștiate. Dar cine să facă această treabă?

— Să le transporte cei de la sfatul popular raional — au dat verdictul tov. Nicolae Cristea, președintele Sfatului popular Lupeni, și tov. Cornel Radu, agentul agricol. Doar ei ne-au blagoslovit cu beleaua asta pe cap.

— Să le transporte cei din Lupeni, că pentru ei s-au trimis îngrășămintele — vor fi spus tovarășii de la sec-

ția agricolă a sfatului popular raional, cînd au primit adresa tovarășilor de la Lupeni.

Ingrășămintele chimice n-au fost însă transportate nici pînă în prezent. Sacii în care îngrășămintele sînt ambalate s-au rupt. Din cauza umezelii din magazia în care au fost depozitate, o parte din îngrășăminte s-a alterat. În orice caz starea lor e alarmantă.

Recent a sosit vestea că tovarășii de la secția agricolă a sfatului popular raional și tovarășii de la Sfatul popular al orașului Lupeni ar fi găsit, în sfîrșit, soluția transportării la munte a celor trei vagoane de îngrășăminte. Pentru aceasta vor să achiziționeze un tractor și să angajeze muncitori din regiunea Craiova, ca să construiască un drum de acces pentru tractor. Dat fiind volumul lucrărilor, ajungem la concluzia că cele trei vagoane de îngrășăminte chimice vor ajunge la locul destinat după ce își vor fi pierdut toate calitățile lor inițiale, devenind bulgări de piatră.

Față de această situație propunem un contra plan mai simplu. Este vorba de o mobilizare a țărănilor muncitori crescători de oi, care vor beneficia de aceste pășuni, la o acțiune de muncă obștească pentru transportarea îngrășămintelor chimice. În caz că tovarășii deputați ai Sfatului popular Lupeni vor găsi de cuviință că această soluție este o treabă peste puterile lor, îngrășămintele pot fi folosite în alte localități, pentru a nu se altera.

Oricum, trebuie luate măsuri urgente.

I. IACOB

FOILETON

Cînd șeful și subalternul joacă la „Pronosport”

E trecut de ora șapte. Mitică, autoritarul șef al serviciului, și Costică, subalternul său, discută aprins în stradă despre concursul „Pronosport”.

— Eu zic, domn' șef, că putem conta la sigur pe Flacăra, pe Grivița la București și pe Minerul la Arad...

— Nu Costică, să nu ne pripim. Balonul e rotund. Trebuie să calculăm cu atenție, să cîntărim rezultatele de pînă acum.

Mai zăbovesc un timp în stradă, apoi intră amîndoi grăbiți în clădirea administrației. Aici bucluc: condica de prezență a fost ridicată. Uitîndu-se în toate părțile, Mitică și Costică se strecoară în biroul lor și răsufală ușurați că pe culoar nu s-au întîlnit cu careva.

După cîteva minute iață-i în exercițiul funcțiunii. Mitică studiază adresele din voluminoasele dosare de pe birou și le repartizează lui Costică. Subalternul le studiază și el, apoi le îmbogățește cu cite un referat scris caligrafic. Șeful are în mîină o dispoziție de la direcția generală și silabisește numărul: doi... unu... doi... unu... 2121... Il silabisește pentru că l-a izbit faptul că numărul dispoziției este alcătuit din cunoscutele cifre întrebuintate la „Pronosport”

— Măi Costică...

— Ce-i domn'șef?

— Se poate să fie etapa asta fără niciun „x”?

— Nu se poate, domn'șef!

— Așa-i că nu se poate?

— Sigur...

— Știi, am vrut să pun pe buletin cifrele din numărul de pe dispoziția asta. Poate o să am noroc, mai știi!

— Poate...

În birou intră cîțiva muncitori. Unul dintre ei reclamă că i s-a calculat mai puțin cu 120 lei salariu. Mitică și Costică discută mai departe.

— Domn'șef! Fericit trebuie să fie ăla care a cîștigat 180 de mii...

— Fericit, Costică...

— Tovarășe șef, mie-mi lipsesc din salariu 120 lei — intervine muncitorul care reclamă lipsa la salariu.

— Cum?...

— Imi lipsesc 120 lei din salariu.

E o greșeală de calcul...

— Aha. Va-să-zică unu... doi... zero... adică „x”. Ciudat! Ascultă omule, matale nu joci la „Pronosport”?

— Nu...

— Dac-ai juca ai putea să cîștigi și o sută de mii...

— Nu spunel

— Zău așa...

— Și ce trebuie să fac, tovarășe

șef, ca să cîștig o așa sumă?...

— Uite, completezi buletine din astea

— Dar cu greșeala de la salariu cum rămîne?

— Greșeala... aha... vino mîine.

...Muncitorul a fost amînat pentru a doua zi, iar Mitică și-a continuat discuția.

— Costică!...

— La dispoziția d-voastră, domn' șef.

— Ia buletinele și completează...

— Le iau, domn'șef...

— Scrie acolo de sus în jos: doi, unu, doi, unu, unu, doi, x, doi, unu...

— Și-un „x”. domn'șef?...

— Sigur Mitică! E doar x-ul din greșeala omului, zero de la sfîrșitul sumei. Zero înseamnă meci nul, așa-i?

— Ce inspirație pe d-voastră, domn'șef!...

— Și inspirație și spirit de observație, Costică...

★

A două zi.

Telefonul sună strident. Mitică, șeful, ridică receptorul.

— Alo... direcția generală?... Da, da, Mitică, el este... să trăiți... Cum, situația cerută în dispoziția dvs. nr. 2121 este conștientă?... La punctul doi?

— Fac „x” domn'șef și noi am pus 2?...

— Pssst!... Nici la punctul unu nu găsiți explicația?...

— Nici unu nu-i bun, domn'șef!...

— Pssst!...

— Aoleo iar pierdem, domn'șef!...

— S-o luăm înapoi și s-o refacem?...

— Domn'șef, să nu faceți una că asta, pentru numele lui dumnezeu, că nu ni le mai primește la agenție! Și așa-s întîrziate...

— Ai răbdare, Costică, ce dracul!...

— Am domn'șef!...

— ...Luni sau marți o înalntăm... Da... da... da... O să fim mai atenți... Să trăiți, să trăiți... o să fim mai atenți.

— Se pot completa buletinele și după încheierea etapei, domn'șef?

— Nu se pot, bouel! Vezi ce faci cu „Pronosportul” dumitale? Direcția ne-a respins situația cerută prin dispoziția nr. 2121 și spune că am alcătuit-o de mîntuială, că ne stă capul în nori, că...

— Deci 2121 e număr cu bucluc?

Vai de păcatele noastre, domn'șef!

N-o să cîștigăm nici etapă asta...

A. PANIȘ

Vulcan

lordache Butnaru — unul din miile de mineri

Slugă la stăpîni

— Măi nătărăule, vezi turmă mea de oi? Să mergi cu ele la pășune și să le grijești ca pe ochii din cap, că dacă nu te ia dracu l...

Boierul Vasile Mircea a mai grăit cuvinte grele, pline de venin, dar micul ciobănaș lordache al lui Butnaru nu le-a mai auzit. Cu bățul și cu glasul îndemna turma, ducînd-o la pășune. Era tare speriat de căutătura haină a boierului.

— Așa se poartă poate numai cu mine — și-a spus lordache Butnaru, după ce frica de stăpîn a făcut loc unei tristeți fără margini. Poate cu ai mari lucrurile se schimbă. Poate a vrut numai să mă facă atent. Totuși să-mi zică așa de răstii „măi nătărăule”. Și încă în prima zi de slugărit l...

...Mîna oile în zori de zi, cînd roua scînteiază în scilipiri de argint pe firele ierbii, și se întorcea cînd seara se lăsa peste ulițele satului Mîroslovești. Le mîna pe vreme bună, pe frig, pe ploaie și pe zăpadă. Iși ducea turmă tăcut, trist, urmărit de

ocările grele ale stăpînului, însoțit de doi ciini lățoși.

Odată un moșneag, pâlmaș pe moșie, văzîndu-l mereu abătut, cu ochii încețoșați de lacrimi, l-a întreat cu blîndețe.

— Ce ai nepoate, ce pășuri îți fac zilele amare?

— De bine ce mi e — a răspuns lordache ciobănașul.

— Că nu îți-o fi bine, asta o știe și moșneagul... Hei, nouă nu ni-i bine deloc!... li este în schimb boierului Vasile, nu l-ar răbda pămîntul și oamenii... Și n-o să fie bine pentru sărmani, cit or fi dihaniiile boierești stăpîne pe pămînturi și acareturi, pe truda noastră — a glăsuț tainic, într-un tîrziu, moșneagul.

Pe lordache Butnaru l-au frămîntat mult cele spuse de moșneag. Au stîrnit în sufletul lui o revoltă. A început să-l chinuie gîndul plecării de la stăpînul hain care nu știa să împartă oamenilor decît sudălmii și cuvinte grele de ocară. Și din această chinuitoare frămîntare a ajuns să-și dea seama că fuga de la stăpîn îl va scăpa de umiliri și de viața de ciine.

...Anii trec, viața își deapănă firul chiar dacă-i plină de neajunsuri și nedreptăți. Anii l-au găsit pe lordache Butnaru, ce-i drept mai măricel, ca lucrător la grădina de zarzavat a unei unități C.F.R. din Pașcani. Și de lucru avea din belșug — 12 ore pe zi. Dar plată — atît cit să nu crape de foame. Anii l-au mai găsit căuțînd de lucru pe la unii și alții, cu ziua.

Dar după ani lungi, plini de umilință, lui lordache Butnaru i-a fost dat să trăiască și ani buni. Și primul an de acest fel a fost acela cînd pe moșia lui boier Vasile Mircea a luat ființă o gospodărie agricolă de stat.

Voi deveni oare minier?

Călătorea sau mai bine zis cobora printre pereții verticali ai puțului, stînd alături de brigadierul Alfons Vago. Călătorea pentru prima dată într-un asemenea vehicol și nu se simțea tocmai bine. Un strop de apă i-a căzut pe față, făcîndu-l să tresară.

— Tovarășe Vago, în mîină tot-

deauna plouă? — a întreat lordache Butnaru cu glas scăzut.

— Nu — a răspuns brigadierul.

Colivia s-a oprit. Stropi mari de apă cădeau pe puț, bocănînd în aco-perișul coliviei.

— Am sosit — i-a spus Alfons Vago, îndemnîndu-l spre ieșire.

lordache Butnaru l-a urmat tăcut, îngîndurat, pe galerii. Privea cu mare atenție totul din jurul lui: becurile electrice din tavanul galeriei, ascunse în globuri de sticlă groasă, locomotivele electrice care alunecau ușor pe șine. Din cînd în cînd mai punea cite o întrebare. Peste puțin timp au ajuns într-un loc unde în lață era un perete de cărbune: abatajul. Aici mai erau și alți oameni cu care Alfons Vago s-a sfătuit cîteva minute, apoi fiecare a început să lucreze.

— Astăzi n-o să faci mare treabă — i-a spus brigadierul. Mai dai ajutor ortacilor, mai te uiți să vezi cum se lucrează. Pe urmă o să stăm noi de vorbă...

De stat, să privească numai, n-a stat, pentru că nu era în firea lui să stea cînd alții muncesc virtos. A ajutat și el la încărcatul cărbunelui cu lopata, căci cu asta era deprins încă

Femeia — factor activ în opera de construire a socialismului

Intreagă Valea Jiului este un vast șantier. De la Uricani și pînă la Cîmpa, oameni muncii luptă cu avînt pentru a transforma Valea Jiului într-o regiune înfloritoare. Prin munca rodnică a miilor de mineri, muncitori, tehnicieni și ingineri, constructori etc. în anii puterii populare au fost deschise în Valea Jiului mine noi, întreprinderile carbonifere au fost dezvoltate și înzestrate cu mecanisme de înaltă tehnicitate. Aceste realizări dovedesc uriașă forță creatoare a poporului muncitor, stăpîn pe munca sa.

La înflorirea Văii Jiului, femeile aduc o contribuție de seamă. Eliberate de exploatarea capitalistă, femeile din patria noastră muncesc activ pentru construirea, vieții noi, pentru traducerea în viață a măsurilor plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 cu privire la ridicarea continuă a bunăstării celor ce muncesc.

Contribuția pe care femeile o aduc în transformarea Văii Jiului este oglindită de faptul că peste 7000 de femei din raionul nostru muncesc efectiv în producție. Un număr de 433 femei ocupă diferite posturi de răspundere în aparatul de stat și economic. Tov. Terezia Fesner e maistru minier la mina Vulcan, Elisabeta Macsai e șefă de secție la Panificație, Ana Bologh, Maria Vueric, Viorica Dunca, Ileana Uveghes sînt gestionare în comerțul de stat.

Alături de soții și frații lor, mii de femei din toate întreprinderile Văii Jiului înalță tot mai sus steagul întrecerii socialiste, sînt fruntaușe în producție. Muncitoarele Terezia Cîmpeanu, Rozalia Pantea, Ghizela Gagy, Ana Bujor, Paraschiva Carașca de la U.R.U.M.P., țesătoarele Maria Popa, Irina Ștengaru, Maria Radu, Elisabeta Kadar și altele de la țesătoria Vulcan, Elena Gorgan, Ioana Gîrlea, Maria Liszka, Ana Groza de la Filatura Lupeni și numeroase alte femei, încheie fiecare lună cu depășiri de normă de 30—80 la sută. În întrecerea socialistă numeroase femei au îmbrățișat metode înaintate de muncă, sînt preocupate de îmbunătățirea calității produselor, de realizarea de economii.

Urmînd exemplul comuniștilor de la întreprinderea metalurgică „I. C. Frimu” din Sinaia, muncitoarele de la Filatura Lupeni și-au luat angajamentul să îngrijească și să curețe în afara orelor de serviciu mașinile și utilajul pentru ca în acest fel, cu mașinile și utilajele lor să producă mai multe fire de mătasă.

În semn de prețuire a muncii lor, partidul și guvernul a acordat unui însemnat număr de femei distincții și decorații. Numai în acest an, un nu-

DANCIU REGHINA
membră a Comitetului raional
de partid Petroșani

măr de 15 femei din Valea Jiului, printre care Ileana Foghel crateristă la mina Aninoasa, Ana Cucurudea turnătoare la U.R.U.M. din Petroșani au fost decorate cu „Medalia Muncii”.

Partidul și guvernul nostru acordă o atenție deosebită mamei care lucrează efectiv în producție. În acest scop au fost deschise pe lîngă minele Petrila și Aninoasa, la Filatura Lupeni și alte întreprinderi creșe și cămine unde copiii sînt găzduți, hrăniți și educați.

În ultimul timp unele organizații de partid din Valea Jiului au acordat o mai mare atenție muncii în rîndurile femeilor. Indrumată și sprijinită de Comitetul orășenesc de partid, organizația de bază de cartier din Lupeni a analizat în cadrul unei adunări generale felul în care se desfășoară munca politică în rîndurile femeilor, luînd o seamă de măsuri menite să ducă la înlăturarea lipsurilor semnalate. Asemenea adunări au tinut și organizațiile de bază din Petrila și Aninoasa. Spre deosebire de anii trecuți, birourile organizațiilor de bază au dat dovadă de mai mult simț de răspundere în ceea ce privește încadrarea femeilor membre și candidate de partid în învățămîntul de partid. În anul de învățămînt 1954-55 au fost încadrate în învățămîntul de partid un număr de 619 femei.

Pe lîngă părțile pozitive, în atragerea femeilor la muncă activă pentru construirea socialismului mai sînt unele lipsuri. Majoritatea organizațiilor de bază de la mina Uricani și Lonea, de pe șantierele de construcții din Vulcan și Lupeni nu se preocupă de felul cum conducerea administrativă ale întreprinderilor organizează calificarea femeilor în producție, nu veghează ca ele să fie încadrate în funcții potrivite cu nivelul lor de calificare. De asemenea, organizațiile de partid nu sînt preocupate în suficientă măsură de asigurarea de condiții optime de muncă femeilor.

Ca urmare a lipsei de interes manifestată de comitetul de partid, conducerea administrativă și comitetul sindical de întreprindere de la mina Lonea tărăgănează de mai mult timp deschiderea căminului de copii. De asemenea trebuie spus că nu toate conducerea de întreprinderi și comitetele sindicale se preocupă de creșterea nivelului de calificare al femeilor.

Lipsa de preocupare față de calificarea profesională a femeilor se manifestă în deosebi pe șantierele de

construcții. Cu toate că pe șantiere se găsesc numeroase femei care muncesc ca zidărițe, macaragiste etc. și se achită cu succes de sarcinile ce le revin, totuși conducerea întreprinderilor și comitetele de întreprindere nu se ocupă de îndrumarea femeilor necalificate spre cursurile de calificare. Pentru a contribui cu toată capacitatea lor, cu întreaga lor inițiativă la opera de construire a socialismului, femeile trebuie să aibă asigurat un orizont larg de dezvoltare. În această direcție sarcini importante le revin atît conducătorilor administrative ale întreprinderilor cît și organizațiilor de partid și sindicale.

Conducerea administrativă ale întreprinderilor au datoria să se preocupe în permanență de calificarea profesională a femeilor, să vegheze ca ele să fie încadrate în munci și categorii de salarizare potrivite nivelului lor de calificare și muncii efectuate.

În atragerea femeilor în producție și spre cursurile de calificare un rol deosebit de important îl au organizațiile sindicale. Indrumate și sprijinite de către organizațiile de partid, organizațiile sindicale trebuie să se ocupe intens de antrenarea unui număr cît mai mare de femei în producție, de calificarea lor profesională. În acest scop organizațiile sindicale trebuie să folosească toate formele agitației politice de masă. Sindicatele trebuie să vegheze ca responsabilii cu întrecerea socialistă să popularizeze succesele obținute în muncă de femeile cu o înaltă calificare, metodele pe care le aplică precum și cîștigurile realizate.

Organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare atenție muncii politice în rîndurile femeilor, educării lor în spiritul dragostei față de muncă și avutul obștesc. Organizațiile de partid au datoria să antreneze femeile la muncă politică prin atragerea lor în activitatea fără de partid.

Membrele de partid trebuie să fie agitatoare neobosite pentru antrenarea unui număr cît mai mare de femei în procesul de producție, spre cursurile de calificare. Prin activitatea și munca lor de zi cu zi, ele trebuie să fie exemplu mobilizator pentru masele largi de femei, să le atragă la îndeplinirea hotărîrilor partidului.

Ducînd o muncă politică temeinică în rîndurile femeilor, atrăgîndu-le în producție și spre cursurile de calificare, organizațiile de partid și sindicale vor face ca un număr tot mai mare de femei să participe în mod efectiv la opera de construire a socialismului, la înflorirea patriei.

Brigada artistică de agitație

Cînd sirena anunța ora 14, în incinta minei Aninoasa membrii brigăzii artistice de agitație a sindicatului minier din localitate, așteptau ieșirea din șut a brigăzii condusă de minierul Ioan Turlui, care în schimbul de onoare din ziua de 29 octombrie a obținut cea mai frumoasă realizare pe mină dînd 127 tone de cărbune peste plan. N-a trecut multă vreme și deodată au și apărut la suprafață minierii acestei brigăzi. În acest timp brigada artistică de agitație a interpretat cîntecul „Noroc bun, tovarăș minier”, iar pionierii M. Pop și A. Guran au adus minerilor salutul lor pionieresc și, ca mulțumire pentru biruința cîștigată, le-au înmînat buchețe de flori. Apoi, brigada artistică de agitație a recitat versuri legate de munca harnică a brigăzii a tov. Turlui. De asemenea, brigada artistică a executat cîntece legate de viața nouă a minerilor.

LUCIA LICIU
corespondentă

Își construiesc locuințe individuale

Puțin mai sus de grădinița de copii de pe strada C.I. Parhon din Petroșani, se vedea pînă anul trecut un teren viran. În primăvara acestui an au început să apară ici-colo, pe acest teren, grămezi de cărămidă sau scînduri, materiale din care și-au construit mai mulți muncitori și funcționari din Petroșani locuințe individuale cu credite acordate de stat.

Mare le-a fost bucuria muncitorilor și funcționarilor Grigore Kiss, Moise Crăiniceanu și Adela Holban de la întreprinderea de locuințe și localități din Petroșani cînd și-au văzut zilele trecute, noile locuințe terminate în roșu. Locuințele tov. Grigore Kiss, Moise Crăiniceanu, Adela Holban, sînt construite de către întreprinderea la care ei muncesc cu bani împrumutați de la stat.

INFORMAȚII

Secția de învățămînt a sfatului popular raional aduce la cunoștința celor interesați că angajează lectori pentru cursurile de alfabetizare din comunele Bănița, Aninoasa, Lupeni și Iscroni. Pentru angajare se pot prezenta absolvenții ai școlilor pedagogice sau ai altor școli medii, precum și alți tovarăș! cu studiile incomplete.

Informații suplimentare se pot obține la sediul secției Petroșani, strada A. Pușchin, nr. 3 zilnic între orele 7.30—15.

de pe cînd lucra la grădinița din Pașcani, la căratul lemnului; a fost pus să țină între genunchi un buștean gros pe care doi „ortaci” îl tăiau cu ferăstrăul.

Lucra și cu brațele și cu mîntea. Mii de gînduri i se perîndau prin creier. Dar toate parcă se adunau la un loc, se înmănușau în acea întrebare care și-o pusese încă de cînd venise în Valea Jiului: Va putea să devină oare minier? Va putea, desigur, pentru că toți cu cîți stătuse de vorbă, tehnicianul Nicolae Tinore care-i făcuse instructajul, brigadierul Alfons Vago și alții îi spusese:

— Vom scoate din tine un minier priceput, numai să înveți.

— Și eu vreau să devin un minier bun — a răspuns el tuturor.

Trebuia deci să se țină de cuvînt.

Examenul

Învățase fel de fel de lucruri noi și în mină și la cursurile școlii de calificare, la care se înscrișese la numai o săptămînă după intrarea în mină. Învățase cum se bat găurile pentru a obține un efect mai bun la pușcare, unde trebuiesc așezate. Învățase cîteva sisteme de armare, cum

să-și calculeze rezultatele muncii, cum trebuiesc respectate măsurile de tehnica securității. Trebuia numai să dea examenul, examenul de minier.

Comisia i-a pus cîteva întrebări la care el a răspuns curgător, ca un minier bătrîn. La cîteva zile a fost anunțat că a ajuns minier, că în sfîrșit are și el o meserie, un rost între oameni.

Dar examenele lui Iordache Butnaru nu s-au sfîrșit. În toamna anului 1952 a mai dat un examen: cînd a fost numit brigadier. L-a trecut și pe asta cu succes; și-a depășit lună de lună sarcinile de plan și numele lui Iordache Butnaru a început să fie cunoscut în toată mina Lonea. Mai bine îl cunosc însă tinerii Vasile Mardare, Radu Diaconu, Sava Coman, Nicolae Rada, care au învățat de la el meseria de minier.

Cel mai important examen al lui Iordache Butnaru a fost acela cînd a intrat în Uniunea Tineretului Muncitor.

S-au schimbat lucrurile și la Miroslavești

Cu toții s-au adunat roată în jurul tinărului minier venit în concediu de

odihnă. Iordache Butnaru nu măi prididea cu răspunsurile la întrebările părinților, fraților și surorilor.

— Ei cum e minier?...

— Cum se lucrează în mină?...

— E drept că toți minierii au un formă frumoasă?...

— Păi ce să vă spun — a răspuns tinărul. Și-așa mare lucru n-o să prîcepeți din meseria de minier. Să știți însă că nu-i ușor să scoți cărbunele, să știți să scoți cît mai mult, ca un adevărat minier.

— Și cum poți sta acolo sub pămînt!?

— Ce stau numai eu? Sînt ațîția, un colectiv întreg. Dar nu stă nimeni, muncește toată lumea și încă virtos. Eu nu sînt însă printre ultimii...

...Cînd a fost în concediu, Iordache Butnaru a aflat că s-au schimbat multe și la Miroslavești. Alături de gospodăria de stat, a prins a înflori o întovărășire agricolă în care au intrat și ai lui. Ca mine poate întovărășirea se va transforma în gospodărie colectivă.

Era bucuros de acest fapt și dacă

n-ar fi fost minier mai că ar fi intrat, cu brațele lui voinice, în rîndul întovărășitorilor din satul natal. De fapt nimeni dintre ai săi n-a insistat să rămînă mai ales cînd au văzut sumele înscrise în libretul său de depuneri la C.E.C.

Pentru tot mai mult cărbune

La mina Lonea bătălia pentru cărbune este în toi. Se desfășoară larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului anual la toți indicii. Printre zecile și sutele de mineri de frunte ai minei se află și tinerii minieri din brigada lui Iordache Butnaru. De multe ori brigada sa și-a depășit normele cu 400 la sută. Se și cade de altfel ca o brigadă utemistă să fie în frunte.

Iordache Butnaru și ortacii săi se întrec acum pentru a dezvolta succesele dobîndite în cîntea zilei de 7 Noiembrie. Se întrec nu numai ei ci întregul colectiv al minei Lonea, care l-a educat și l-a făcut om, minier adevărat, stimat și pretuit, pe Iordache a lui Butnaru din Miroslavești Moldovei.

GHEORGHE DESCULTU
corespondent

Sosirea la Helsinki a unei delegații a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

HELSINKI (Agerpres). — TASS
La 10 noiembrie, la invitația Seimului din Finlanda, a sosit la Helsinki într-o vizită de răspuns delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Din delegație fac parte: A. M. Safronov, P. G. Ticina, K. A. Gubin, N. V. Popova, N. I. Potpova, N. I. Smirnov, K. K. Nikolaev, L. F. A. Illisson, V. S. Krujkov, N. A. Muhitdinov, E. I. Paldinia — deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

La aeroport delegația a fost întâmpinată de: K. A. Fagerholm, președintele Seimului din Finlanda, L. Heljas și T. Kujala, vicepreședinți ai Seimului, E. Tammio, secretar al Seimului, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, activiști cu munci de conducere ai Asociației „Finlanda-Uniunea Sovietică”.

Delegația a fost de asemenea întâmpinată de V. Z. Lebedev, ambasador al U.R.S.S.

Aeroportul era pavoazăt cu drapelurile de stat ale Finlandei și U.R.S.S.

Un milion de francezi au semnat petițiile de protest împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris

PARIS (Agerpres). — TASS transmite:

Mișcarea partizanilor păcii din Franța a dat publicității un comunicat cu privire la desfășurarea acțiunii de strângere de semnături pe petițiile de protest împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris. In

comunicat se spune că aproximativ 1.000.000 de francezi și-au pus pînă acum semnăturile pe petițiile împotriva înarmării Germaniei occidentale. In numeroase centre populate, aproape 100 la sută dintre locuitori semnează aceste documente

O declarație semnificativă a savantului Albert Einstein

NEW YORK (Agerpres). — TASS
O ilustrare a condițiilor în care se desfășoară activitatea oamenilor de știință americani este scrisoarea celebrului fizician Albert Einstein, publicată în ultimul număr al revistei „Reporter”. Redacția revistei l-a rugat pe Einstein să comenteze un articol publicat recent de această revistă, în care se descrie răspîndirea maccarthysmului în domeniul științei. Einstein a răspuns: „In loc de a

încerca să analizez această problemă, vreau să exprim sentimentele mele în câteva cuvinte: dacă aș fi din nou tânăr și ar trebui să hotărâsc ce drum să apuc în viață n-aș încerca să devin om de știință sau profesor; aș alege mai de grabă specialitatea de instalator sau aș deveni un negustor ambulant, în speranța de a găsi în aceste profesii acel minim de independență, care mai poate fi găsit în actualele împrejurări”.

Avioane americane violează spațiul aerian al R. P. Chineze

PEKIN (Agerpres). — China Nouă
La 7 și 8 noiembrie, 50 de avioane militare americane, împărțite în șase grupuri, au violat spațiul aerian deasupra regiunilor de litoral ale provinciei Cecian.

Avioanele militare americane care au violat spațiul aerian chinez s-au îndepărtat spre mare în direcția sud-est, după ce asupra lor a fost deschis focul artileriei antiaeriene a Armatei Populare de Eliberare.

Fostul ministru al Afacerilor Externe al Iranului, Fatemi, a fost executat

TEHERAN (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, fostul ministru al Afacerilor Externe în guvernul Mosaddik, Hussein Fatemi, condamnat la moarte de către un tribunal militar, a fost executat prin împușcare în zorii zilei de miercuri.

Fatemi a fost unul dintre fruntașii politici care au sprijinit naționalizarea petrolului iranian, naționalizare anulată de actualul guvern al generalului Zahedi, venit la putere cu sprijinul S.U.A. și Angliei.

Situația internațională la zi

In Comitetul Politic al O.N.U. a continuat discuția problemei cu privire la crearea unui organ internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Lodge, reprezentantul S.U.A., a prezentat în numele a șapte țări (Anglia, Belgia, Canada, Australia, S.U.A., Franța și Uniunea Sud-Africană) un proiect de rezoluție în care se recomandă proiectatului organ ca atunci cînd va fi creat „să cadă de acord asupra formei convenite a unei înțelegeri cu O.N.U., similară acordurilor cu instituțiile specializate”. Proiectul de rezoluție prevede organizarea cel tirziu în luna august 1955 a unei conferințe tehnice internaționale sub auspiciile O.N.U. pentru studierea mijloacelor de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice.

Reprezentantul U.R.S.S., A. I. Vișinski, care a luat cuvîntul, a arătat că problemele atinse în cadrul discuției de către reprezentanții S.U.A., Angliei și Franței nu dau o imagine destul de clară asupra planului de organizare a colaborării internaționale și a unui organ internațional pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Vișinski a subliniat că prin proiectul de rezoluție prezentat acum S.U.A. și-au schimbat poziția în unele probleme în comparație cu propunerile făcute anterior. Prin actuală rezoluție, Statele Unite îngustează volumul și forma unei colaborări internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Vișinski a combătut afirmația delegatului american potrivit căreia Uniunea Sovietică are o poziție „negativă în esență” în problema colaborării internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Reprezentantul Uniunii Sovietice și-a rezervat dreptul de a lua ulterior cuvîntul asupra fondului problemei puse în discuție, precum și asupra proiectului de rezoluție prezentat de acest grup de țări.

★

In Comitetul Politic Special al O.N.U. s-a încheiat discuția generală în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

Delegații R.S.S. Bielorusie și Poloniei au sprijinit propunerea Uniunii Sovietice ca Adunarea Generală să roage Consiliul de Securitate să examineze din nou cererea celor 14 state (Albania, R. P. Mongolă, Bulgaria, România, Ungaria, Finlanda, Italia, Portugalia, Irlanda, Iordania Austria, Ceylonul, Nepalul și Libia) de a fi primite simultan în O.N.U.

Comitetul Politic Special a trecut la discutarea proiectelor de rezoluții în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

★

Zilele trecute s-au încheiat lucrările celui de al 5-lea Congres al Partidului Comunist din Spania.

Congresul a aprobat în unanimitate Raportul Comitetului Central prezentat de Dolores Ibaruri. El a adoptat programul partidului care a luat denumirea de „Program al Partidului Comunist din Spania în lupta pentru independența și democrația Spaniei, pentru îmbunătățirea radicală a condițiilor de trai ale poporului spaniol”.

A fost ales apoi Comitetul Central, al cărui secretar general este din nou Dolores Ibaruri. Din noul Birou Politic al Comitetului Central fac parte Santiago Carrillo, Fernando Claudin, Manuel Cristobal, Manuel Delicado și alții.

Deputați englezi critică pactul S.E.A.T.O.

LONDRA (Agerpres). — TASS
La 8 noiembrie au început în Camera Comunelor dezbaterile în problema Asiei de sud-est. Deschizînd dezbaterile, ministrul Afacerilor Externe, Eden, a încercat să justifice pactul Asiei de sud-est, încheiat la Manilla, căutînd să-l prezinte drept „a doua etapă a activității” pentru reglementarea pașnică din Asia de sud-est după hotărîrile de la Geneva.

Laburistul Harold Davies a declarat că tratatul încheiat la Manilla nu apără, ci jighește Asia de sud-est. „El subminează Carta O.N.U.... Acest pact reduce la zero succesul confe-

rinței de la Geneva, anihilează eforturile care se depun în India în numele unității. Sînt de părere că în Extremul Orient se poate crea un sistem de securitate numai atunci cînd ministrul Afacerilor Externe va insista pentru convocarea unei noi conferințe a țărilor Commonwealth-ului și a unei conferințe la Geneva cu participarea Chinei, Rusiei, S.U.A. și Angliei pentru a discuta întreaga problemă a securității în Asia de sud-est”.

Referindu-se la S.E.A.T.O., Davies a adăugat: „Consider că acest pact este primejdios...”

La 30 octombrie s-a încheiat victorios greva celor 45.000 docheri din porturile Londra, Liverpool, Manchester, Birkenhead, Hull, Southampton, Tibury și Garston.

Greva docherilor și solidaritatea manifestată de clasa muncitoare din Anglia, constituie un episod eroic al luptei întregii clase muncitoare engleze, împotriva scăderii continue a nivelului de trai, provocată de cursa înarmărilor care secătuește economia Marii Britanii.

Este semnificativ faptul că numai în perioada grevei docherilor, au mai declarat grevă 20.000 șoferi și încasatori de la liniile de autobuze și troleibuze din Londra. In portul Londra mai continuă și acum greva celor 8.000 muncitori de la șantierele navale, începută în urmă cu aproape două luni, în semn de protest împotriva concedierii arbitrare a câtorva muncitori.

Faptul că peste 70 la sută din numărul muncitorilor portuari din Anglia au declarat grevă, că întreaga economie a țării a avut de suferit, fără ca guvernul să fi îndrăznit să-și pună în aplicare amenințarea repetată a folosirii trupelor, aceasta arată creșterea forței clasei muncitoare engleze trecerea cu succes a unei cotituri, trecere ale cărei urmări se vor dezvolta cu succes în luptele viitoare.

Din 1926 pînă azi nu a mai avut loc în Anglia o mișcare grevistă de asemenea amploare ca cea din zilele noastre.

Insemnătatea victoriei greviștilor din Anglia

In sinul clasei muncitoare engleze au loc prefaceri adînci. După cum a arătat desfășurarea grevei docherilor, între masele muncitoare din Anglia și conducătorii de dreapta ai sindicatelor, între membrii de rînd și fruntașii de dreapta ai partidului laburist, prăpastia se adîncește zi de zi, ceas de ceas. Greviștii englezi au refuzat să mai asculte de ordinele trădătorului Deakin și ale conducerii de dreapta a partidului laburist. Bucurîndu-se de solidaritatea oamenilor muncii de toate profesiunile docherii și-au continuat cu curaj lupta lor și au învins.

Încercînd zadarnic să explice eșecul suferit în încercările sale de a sparge grevele din ultima vreme, Deakin a învinuit pe comuniști că ei ar fi, chipurile, instigatorii, adică cauza grevelor. Dar este limpede pentru orice om cu judecată că o mișcare grevistă de amploarea acelei din ultima vreme nu poate fi de loc rezultatul unor instigații, ea trebuind în schimb să aibă cauze mult mai adînci despre care bonzilor sindicali de dreapta nu le convine să vorbească.

Situația actuală din Anglia arată că jaful capitalist a atins culmi amețitoare. Jumătate din bogățiile Angliei, dominiilor și coloniilor fericesc doar numai unu la sută din populația țării. Impozitul pe venit a-

supra marilor capitaluri a fost micșorat și a fost suprimat controlul asupra prețurilor obiectelor de larg consum. In același timp uriașele cheltuieli militare, precum și măsurile economice antipopulare au adus, după cum era și de așteptat scumpirea alimentelor și deci reducerea consumului pe cap de locuitor. O nouă lege a chiriilor le scumpește anual în total cu 80 milioane de lire sterline.

Recentele angajamente asumate de guvernul conservator în cadrul conferințelor de la Londra și Paris, provoacă o nouă agravare a situației actuale a muncitorilor, funcționarilor și țărănimii engleze. Nu întîmplător la congresul sindicatelor britanice, cererile formulate de muncitori pentru majorarea salariilor au fost legate de reducerea cheltuielilor de înarmare.

Această situație economică din ce în ce mai grea, provocată de intensificarea exploatații și de cursa nebunească a înarmărilor, constituie cauza fundamentală a amploarei luate anul acesta de mișcarea grevistă din Anglia. Prestigiul crescînd al partidului comunist în sinul clasei muncitoare engleze se explică prin consecvența cu care el apără interesele clasei muncitoare și luptă pentru satisfacerea revendicărilor tuturor oamenilor muncii.

Lă conferința delegaților celor 60.000 mineri, aparținînd Uniunii Naționale a minerilor a fost adoptată cu 131 voturi, contra 5, hotărîrea de sprijinire a luptei docherilor. Muncitori din toate ramurile industriale ale Marii Britanii și-au luat angajamentul să sprijine pe greviști cu sume de bani. Gospodine, cetățeni din diferite pături sociale au contribuit la fondul creat pentru ajutorarea docherilor

Pe de altă parte, docherii germani din porturile Bremen și Nordenheim (Germania occidentală) au refuzat să se lase folosiți ca spărgători de grevă și s-au împotrivit ordinului de descărcare a vaselor sosite din porturile engleze. Declarații în acest sens au făcut și reprezentanții docherilor francezi din porturile Havre, Calais, Boulogne.

Victoria greviștilor englezi, ca și solidaritatea manifestată peste hotare, arată odată cu creșterea solidarității clasei muncitoare engleze intensificarea luptei pentru smulgerea din mrejele conducătorilor sindicali de dreapta din Anglia, spărgători ai unității mișcării sindicale mondiale.

In ciuda tuturor piedicilor și curselor întinse de dușmanii ei fățiși sau ascunși, clasa muncitoare din Anglia se află pe un drum nou — drumul luptei active pentru o viață mai bună, pentru pace și progres!

P. MARCU